

Nr 163

Av fru Sjövall m. fl., om anslag till utvidgning av verksamheten hos Sällskapet riksdagsmän och forskare.

På många håll i världen utvecklas för närvarande olika organ, som avser att tillgodose parlamentens behov av information på skilda områden. Behovet av sådana organ gör sig starkare gällande allteftersom samhället och de politiska frågorna får en ökad kompliceringsgrad, samtidigt som de enskilda besluten ofta för med sig stora återverkningar även på områden som inte är direkt berörda av frågan.

Bland dagens stora problem intar frågan om vetenskapens roll i samhället en alltmer framträdande plats. Forskningen bedöms nu vara en faktor som i vidgad utsträckning svarar för den ekonomiska tillväxt som är samhällets grogrund och på vilken all vidare utveckling bygger. Samtidigt som forskningen omdanar samhället i positiv riktning skapas emellertid ofta nya och stora problem. Man behöver här bara peka på exempel som luft- och vattenförstöringen, den snabba ökningen i trafikolyckornas antal, biocidernas giftverkan, överbefolkningsfrågan och inte minst individens anpassning till ett mer och mer avancerat och sammansatt samhälle. Den i oerhört snabb takt ökande forskningen gör det också allt svårare för den enskilde att överblicka hela det expanderande och mångtydiga fältet.

I framför allt industriländerna har under de senaste decennierna forskningsinsatserna nått en sådan volym, att samhället i ökande omfattning tvingats påtaga sig utgifterna härför och ansvaret för samordningen av den totala forskningen. Detta gäller såväl den vetenskapliga verksamheten inom landet som den inom de raskt framväxande internationella organen. Statsmakternas beslut får härigenom en avgörande betydelse för inriktningen, karaktären och omfattningen av ett lands forskning, och dessas ställningstaganden blir bestämmande för nationens inhemska utveckling och internationella ställning. För ett litet land som Sverige tillkommer att de relativt knappa ekonomiska och personella resurserna skapar särskilt besvärliga prioriteringsproblem.

Betingat av dessa förhållanden inrättas i tekniskt avancerade stater olika centrala och koordinerade organ, stundom även med begränsad beslutanderätt, för rådgivning åt statsmakterna i forskningsfrågor. Härigenom tillföres den politiska beslutsmekanismen i ökande grad en ström av expertsynpunkter och ställningstaganden från fackmän.

Dessa olika organ har hittills framför allt ställts till regeringsmaktens förfogande. På ett växande antal håll har emellertid problemet om hur parlamenten skall tillföras motsvarande information och rådgivning vunnit ökat intresse, och debatten härom har intensifierats. Samtidigt som forskningens samhällsomdanande effekt gör sig starkare gällande, tenderar frågorna att bli av sådan ekonomisk storleksordning att parlamentens ställningstagande krävs i allt högre grad och det uppfattas som alltmer nödvändigt att den aktive politikern inte står främmande inför problemens art och räckvidd. Det är därför väsentligt att denne beredes möjligheter att erhålla den kunskap som erfordras för att han även här skall kunna göra ett obundet och självständigt ställningstagande. Forskningsfrågorna ingår visserligen som ett problemkomplex bland andra i parlamentens arbete, men deras politiska betydelse för samhället bedöms ständigt öka och behovet av information på området växer alltmer. I sitt alla samhällsproblem omfattande arbete har emellertid den enskilde parlamentarikern normalt endast en mycket begränsad tid att anslå för studiet av de vetenskapliga frågorna, antingen det gäller att allmänt hålla sig orienterad om utvecklingen eller om behovet aktualiseras i form av regeringsförslag i särskilda frågor. På grund härav och med hänsyn till problemens vidd är det av betydande intresse att även information om forskning kan förmedlas med största möjliga effektivitet. Då materialet är utomordentligt omfattande och särskilt för lekmannen mycket svåröverskådligt, fordras sakkunnig ledning och uppläggning av informationsprogrammet, ett expertmässigt urval av ämnen och kvalificerad medhjälp vid behandlingen av enskilda frågor.

Den i december 1962 tillsatta forskningsberedningen tjänar här som ett rådgivande och informerande organ för den svenska regeringen. Beredningens sekreterare är tillika regeringskonsult i forskningsärenden. Varje motsvarande organ saknas emellertid i riksdagen. Ett visst biträde i speciella frågor på området, särskilt vad avser dokumentationsarbete, kan lämnas av riksdagens upplysningstjänst. Denna institution saknar emellertid, på grund av att dess begränsade resurser helt måste tas i anspråk för behandlingen av ärenden av relativt kortsiktig karaktär, möjligheter att närmare penetrera större problem eller utföra ett mer betydande kontinuerligt informationsarbete på olika områden.

Den enskilde riksdagsmannen är sålunda hänvisad till att på egen hand skapa sig en uppfattning om det oerhört rika och skiftande forskningsfältet. Endast undantagsvis kan han kontakta sakkunniga eller erhålla hjälp.

I hopp om att i någon mån kunna fylla det här aktuella behovet för riksdagen bildades 1959 på enskilt initiativ Sällskapet riksdagsmän och forskare (RIFO). Tidigare hade genom Ingenjörsvetenskapsakademiens och statens tekniska forskningsråds försorg anordnats föredrag, demonstrationer och studiebesök för belysning av teknisk-vetenskapliga frågor inför kontaktmän från riksdagen. Detta gav impulsen till att skapa ett särskilt organ med

uppgift att svara för och utvidga denna verksamhet, och efter förberedelser i en arbetsgrupp kunde sällskapet träda i funktion. Därvid bestämdes att verksamheten i första hand skulle omfatta frågor om forskningen inom jordbruk, medicin, naturvetenskap och teknik.

Vid tidpunkten för sällskapets grundande fanns bland de europeiska staterna ett liknande organ endast i England, men sedan Europarådet och OECD tillsammans börjat intressera sig för frågan och bland annat vid den första internationella konferensen för parlamentariker och forskare i London 1961 sökt stimulera till bildandet av dylika sammanslutningar, har sådan kommit till stånd i flera länder. En andra konferens anordnades i Wien 1963, varvid särskilt parlamentens informationsproblem med avseende på forskningsfrågor behandlades.

Enligt sina stadgar är RIFO ett forum för kontakt och information mellan riksdagsledamöter och forskare och skall därvid anordna studiebesök, föredrag och diskussioner samt förmedla personliga kontakter. Sällskapet arbetar huvudsakligen därigenom att vid dess sammankomster två eller tre forskare behandlar en bestämd fråga ur olika aspekter, vilket åtföljes av en allmän diskussion. För att erhålla ytterligare expertbelysning av frågorna inbjuds regelmässigt icke-medlemmar som gäster till sammanträdena; bland dessa har räknats statsråd, statssekreterare, ämbetsmän och framstående forskare utanför föreningen. I vissa fall har mer informella sammankomster anordnats, i regel i riksdagshuset, med syfte att snabbt lämna information i aktuella och angelägna frågor. Härutöver har ett par studieresor företagits för att ge sällskapets medlemmar tillfälle att på platsen studera vetenskapligt arbete inom universitet och näringsliv. För att belysa arten av hittillsvarande verksamhet medföljer som bilaga verksamhetsberättelse från sällskapet.

Erfarenheterna av sällskapets arbete är mycket goda. En ökad ömsesidig förståelse mellan de bägge grupperna, riksdagsmän och forskare, har otvivelaktigt blivit följderna av att de förra erhållit saklig information i forskningsfrågor, samtidigt som forskarna fått dessa insatta i sitt större politiska sammanhang. Det kan därför sägas att sällskapet nu utgör ett forum, vars existens kan antas medföra en effektivare behandling av forskningsärendenas politiska sidor, då det som medlemmar räknar ca 175 riksdagsmän och i det närmaste lika många forskare.

En allvarlig begränsning av sällskapets möjligheter att göra en mot behoven svarande insats utgörs emellertid av dess ekonomi. Verksamheten finansieras i avsaknad av andra medel helt genom medlemsavgifter, vilket med en avgift av 10 kronor per medlem för närvarande betyder en årlig inkomst av inte fullt 3 500 kronor. Styrelsen ämnar vid kommande årsmöte föreslå en höjning av årsavgiften, en åtgärd som emellertid inte kan väntas medföra någon påtaglig förbättring av den ekonomiska situationen.

Inom RIFO finns en stark önskan att utvidga verksamheten utöver den

gräns som sättes av nuvarande finansieringsmöjligheter och som i allt väsentligt torde kvarstå även efter en höjning av medlemsavgiften. Man vill kunna bedriva en verksamhet som i mindre grad än för närvarande innebär en av förhållandena betingad ofta slumpvis utvald behandling av framsteg inom olika vetenskaper och specifika problem med anknytning till forskningen. Denna skulle utformas så att riksdagen genom en systematisk och kontinuerlig information hölls underrättad om den löpande utvecklingen inom forskningen och om debatten i forskningspolitiska frågor, såväl nationellt som internationellt. Planer för en första expansion finns utarbetade av sällskapets styrelse, vilken härom anför följande:

»Utvidgning av föredrags- och reseverksamheten

I sin hittills bedrivna föredrags- och informationsverksamhet har RIFO av ekonomiska skäl tvingats inskränka sig till att övervägande anlita krafter som funnits att tillgå bland egna medlemmar, bosatta i Stockholm. Det vore en värdefull förbättring om sällskapet bereddes möjligheter att inbjuda även vetenskapsmän utanför huvudstaden och i vissa fall också utländska forskare. Vidare är det angeläget att föredrag och bakgrundsmaterial regelmässigt kan stencileras och distribueras till medlemmarna för att höja mötesverksamhetens informationsvärde. I fallet med utländska gäster kan kostnader för simultantolkning av såväl föredrag som diskussion eventuellt aktualiseras.

På basis av de goda erfarenheterna av hittills företagna studieresor inom landet vill RIFO i möjligaste mån utvidga även denna del av verksamheten. Därigenom skall medlemmarna beredas tillfälle att i ökad utsträckning stifta bekantskap med det praktiska forskningsarbetet vid bland annat industriens och universitetens forskningsinstitutioner. De årliga utgifterna för utvidgningen av verksamheten under denna punkt kan uppskattas till 10 000 kronor.

Periodisk information

Den informationsverksamhet som RIFO hittills kunnat bedriva — föredrag, debatter och studieresor — är i förhållande till kunskapsmaterialet och det verkliga informationsbehovet alltför fragmentarisk och oordnad. Inte endast politikern utan även den ofta strängt specialiserade forskaren behöver en avsevärt ökad och mer systematiserad presentation av den forskningspolitiska debatten och en fullständigare översikt över de vetenskapliga framstegen. En god bild av utvecklingen skulle med relativt små medel kunna skapas genom en fortlöpande bevakning av tidskrifter och tidningar. Redan detta material är emellertid mycket rikt, svåröverskådligt och ibland svårfunnet och existerar till ojämförligt största delen på främmande språk. Därför fordras en löpande och kvalificerad bevakning härav och ett expert-

mässigt urval, vilket i första hand tänkes ske genom intresserade forskares medverkan. Dessa kan också väntas svara för viss del av bearbetning och sammandrag av material för presentation i översiktlig och koncentrerad form. Lämpliga objekt för denna verksamhet är exempelvis artiklar som belyser väsentliga framsteg inom olika forskningsfält och dessas ekonomiska och sociala innebörd, artiklar om forskningspolitik, forskningsplanering och forskningsssamordning samt översikter om de internationella forskningsorganens verksamhet. De eventuellt bearbetade artiklarna tänkes efter översättning bli duplicerade och fritt distribuerade till riksdagens medlemmar och sällskapets övriga ledamöter. Kostnaderna för denna verksamhet kan beräknas uppgå till 10 000 kronor per år.

Inrättande av kansli

Om en utveckling efter ovan skisserade linjer skall kunna ske, finner RIFO det nödvändigt att inrätta ett mindre kansli med uppgift att svara för den administrativa delen av verksamheten. Det kan nämnas att sällskapets sekreterare för närvarande ensam sköter de löpande ärendena vid sidan av en kvalificerad och tidskrävande yrkesbefattning som sekreterare i statens tekniska forskningsråd, och det föreligger redan vid förhandenvarande verksamhetsnivå hos sällskapet tidvis behov av ett biträde till hans förfogande. Det föreslagna kansliet avses i första hand svara för viss kontaktverksamhet, förberedelse och efterarbetning i samband med sammankomster och studiebesök samt för insamlandet av material till och sammanställande av föreslagen periodisk information. Härmed avses ej uppbyggandet av en egen, fristående organisation, utan förutsättningen för detta arbete är att det skall drivas i samarbete med, och såvitt möjligt utnyttjande av, befintliga resurser vid forskningsråden, akademier, bibliotek och riksdagens upplysningstjänst. Dessutom torde en väsentlig roll i fråga om denna del av verksamheten även komma att spelas av intresserade forskare bland sällskapets medlemmar, särskilt vad avser urval och bearbetning av materialet. På kansliet ankommer slutligen ordnande av översättning, utskrivning och distribution av för riksdagen och sällskapet i övrigt tillhandahållet material.

För fyllandet av denna uppgift torde erfordras en kvalificerad sekreterare med bland annat goda språkkunskaper och vana vid självständigt arbete. Styrelsen anser att sekreteraren bör tillerkännas samma löneförmåner som en förste byråsekreterare i den statliga verksorganisationen.

Vid upprepade tillfällen under RIFO:s verksamhetstid har i riksdagsarbetet aktualiserats frågor som för sin belysning hade erfordrat konsultation av för riksdagsmännen tillgängliga experter. Det skulle därför vara värdefullt om styrelsen efter begäran av en eller flera medlemmar kunde ges möjligheter att föranstalta om sådan konsultation, till exempel genom så kallade 'hearings' inför sällskapet eller delar därav. I samband härmed

torde det komma att bli den anställde sekreterarens uppgift att svara för förberedelserna och uppföljningen av arrangemangen.

Styrelsen beräknar för denna verksamhet en kostnad av totalt 40 000 kronor per år varav cirka 10 000 kronor avses för konsultarvode. Beräkningarna grundar sig på den förutsättningen, att sällskapet av riksdagen för kansliets räkning kan erhålla kostnadsfri lokal inbegripande inventarier, telefon, arbetsmaterial med mera samt behövlig skriv-, stencilerings- och distributionshjälp. I det fall riksdagen ej kan ställa denna direkta hjälp till förfogande, måste till kostnadsberäkningarna under denna punkt föras ytterligare minst 25 000 kronor, huvudsakligen för lokalhyra, varför de totala utgifterna i detta fall får uppskattas till 65 000 kronor.»

Det är vår övertygelse att den parlamentariska beslutsfunktionen skulle vinna i styrka och säkerhet om en utvidgning och förbättring av riksdagens informationsmöjligheter kom till stånd. Angelägenheten av en sådan förbättring, särskilt på forskningsområdet, framstår klarare mot bakgrunden av den utomordentliga betydelse som statsmakternas beslut i dessa frågor har för samhällets fortbestånd och utveckling. Med utgångspunkt i erfarenheterna från Sällskapet riksdagsmän och forskares hittillsvarande verksamhet finner vi det angeläget att den planerade utvidgningen kan säkerställas. Vi anser det vidare motiverat att detta säkerställande sker genom att riksdagen beviljar sällskapet nödiga medel, då den bedrivna och föreslagna verksamheten är av sådan karaktär, att det ställer sig naturligt att denna bekostas genom statsanslag. Ökad information kring en av de viktigaste ärendegrupper som faller under riksdagens bestämmande skulle tveklöst medföra en ökad styrka i behandlingen därav.

Den begränsade dokumentations- och konsultverksamhet som förslaget innefattar bör ses som en försöksverksamhet inom riksdagen. Om anslag beviljas torde efter en tid de gjorda erfarenheterna kunna läggas till grund för överväganden huruvida verksamheten bör lösas från sällskapets administration och ledning och i stället fortsättas och ytterligare utvidgas genom tillskapandet av ett riksdagens eget organ eller alternativt föras under riksdagens upplysningsjänst i samband med att denna erhåller ökade resurser. Bland annat tack vare sin goda kontakt med forskningsråden och det i sällskapet aktiva deltagandet av en mångfald riksdagsmän och forskare torde RIFO för närvarande äga bättre förutsättningar än detta organ att igångsätta den här föreslagna verksamheten.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen som anslag till utvidgning av verksamheten hos Sällskapet riksdagsmän och forskare för budgetåret 1965/66 anvisar ett belopp på 60 000 kronor under förutsättning att lokaler, arbetshjälp och dylikt kostnadsfritt kan av riksdagen ställas till sällskapets förfogande,

alternativt att, om även utgifter för lokaler, arbetshjälp och dylikt måste bestridas av sällskapet, ett belopp på 85 000 kronor anvisas för nämnda ändamål.

Stockholm den 25 januari 1965

Elisabet Sjövall

C.-G. Enskog

C. G. Regnell

Erik Grebäck

Verksamhetsberättelse
för Sällskapet riksdagsmän och forskare
1959—1964

Inledning

Sällskapet riksdagsmän och forskare bildades den 4 februari 1959 av ett antal av forskningen intresserade riksdagsmän och en grupp forskare representerande forskningen inom jordbrukets, medicinens, naturvetenskapernas och teknikens områden.

De efter en övergångstid fastställda stadgarna lyder:

§ 1.

Sällskapets uppgift är att utgöra ett forum för kontakt och information mellan riksdagsmän och forskare. Därvid har sällskapet bl. a. att anordna studiebesök, föredrag och diskussioner samt att förmedla personliga kontakter.

§ 2.

Sällskapets namn är »Sällskapet riksdagsmän och forskare». Dess angelägenheter handhaves av en styrelse som har sitt säte i Stockholm.

§ 3.

Till medlem i sällskapet kan antagas ledamot av riksdagen, forskare inom såväl allmän som enskild verksamhet samt, om särskilda skäl föreligger, annan av sällskapets verksamhet intresserad person.

Styrelsen beslutar om antagande av medlemmar i sällskapet.

§ 4.

Styrelsen består av tio ledamöter, varav en ordförande, en vice ordförande, en sekreterare och en kassaförvaltare.

Bland ledamöterna skall minst fyra vara riksdagsmän och minst fyra forskare. Ordförande skall vara riksdagsman och vice ordförande forskare.

Fyra riksdagsmän och fyra forskare skall ha personliga suppleanter.

Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden och är beslutför när minst halva antalet ledamöter är närvarande.

Styrelsen äger uppdraga åt ett arbetsutskott, bestående av ordföranden, vice ordföranden, sekreteraren och kassaförvaltaren, att handlägga vissa frågor.

§ 5.

Styrelsens förvaltning och sällskapets räkenskaper skall årligen granskas av två revisorer. För dessa skall finnas suppleanter.

§ 6.

Sällskapet skall avhålla årsmöte varje år före utgången av mars månad. Vid årsmötet skall förekomma bl. a. följande ärenden:

a) behandling av styrelsens och revisorernas berättelser för nästföregående år samt fråga om ansvarsfrihet för styrelsen

- b) val av ordförande, vice ordförande, sekreterare och kassaförvaltare
- c) val av övriga styrelseledamöter
- d) val av styrelsesuppleanter
- e) val av två revisorer jämte suppleanter
- f) fastställande av medlemsavgift.

§ 7.

För giltigt beslut om ändring av dessa stadgar eller om föreningens upphörande fordras, såvida icke samtliga föreningsledamöter är ense därom, dels att beslutet fattas av samtliga styrelsens ledamöter, dels att beslutet godkännes vid ordinarie föreningsmöte.

I händelse av sällskapets upplösning skall dess tillgångar överlämnas till forskningsfrämjande ändamål, varom styrelsen har att närmare besluta.

Medlemmar

Under verksamhetsperioden har sällskapets medlemsantal ökat starkt. Utvecklingen framgår av följande tabell.

Tidpunkt	Antal medlemmar	Därav riksdagsmän	Därav forskare
31. 12. 1960	140	90	50
1. 4. 1962	262	146	116
1. 4. 1963	287	154	133
1. 4. 1964	313	173	140

Styrelse

Ordinarie styrelseledamöter vid utgången av år 1964 var: riksdagsledamöterna Carl-Gustav Enskog, Erik Grebäck, Carl Göran Regnéll, Elisabet Sjövall (ordförande), professorerna Sven Brohult, Kåre Fröier, Carl Göran Hedén (vice ordförande), bankdirektör Tore Browaldh, teknologie licentiat Gösta Lagermalm (sekreterare) samt kronofogde Bengt Oredsson (kassaförvaltare). Tidigare ordinarie styrelsemedlemmar har dessutom varit riksdagsledamöterna G. Boije och H. Wahrendorff, professorerna H. Alfvén, B. Rexed, F. Wickman och E. Åkerberg, civilingenjör Benkt Ulvfot samt filosofie kandidat Folke Lindgren.

Verksamhet*Sammankomster*

Vid sällskapets sammankomster har hållits ett eller flera anföranden över givet ämne, varefter följt en allmän diskussion. Nedan anges under perioden avhandlade ämnen och vid sammankomsterna inledande talare.

Isotoper i vetenskap och industri

Professor O. Lamm, inst. för fysikalisk kemi, Tekniska högskolan
 Tekn. lic. T. Westermark, inst. för fysikalisk kemi, Tekniska högskolan
 Docent S. Jansson, Lantbrukshögskolan, Ultuna
 Professor T. Teorell, fysiologiska inst., Uppsala Universitet

Bullerforskning

Ingenjör B. Johansson, inst. för telegrafi-telefoni, Tekniska högskolan
 Professor Seve Ljungman, inst. för immaterialrätt, Stockholms högskola
 Docent Gunnar Lundqvist, Långbro Sjukhus

Strålskyddsforskning

Tekn. lic. T. Westermark, inst. för fysikalisk kemi, Tekniska högskolan
Professor A. Engström, inst. för medicinsk fysik, Karolinska institutet
Professor K. G. Lünings, inst. för genetik, Stockholms högskola
Civ.-ing. C. E. Holmqvist, atomkraftbyrån, Vattenfallsstyrelsen.

Den tekniska forskningens roll i internationell hjälpverksamhet och öppnandet av nya marknader.

Tekn. lic. G. Lagermalm, Ingenjörsvetenskapsakademien
Agronom C. Rydin, Lantbrukshögskolan, Ultuna
Docent L.-E. Ericson, inst. för livsmedelskemi, Tekniska högskolan
Laborator C. G. Hedén, inst. för bakteriologi, Karolinska institutet
Direktör B. Hjortzberg-Nordlund, Grängsbergsbolaget

Sveriges energiförsörjningsproblem och därmed sammanhängande forskning

Överingenjör K. A. Scherman, Kungl. Vattenfallsstyrelsen
Tekn. dr. I. Jung, AB de Laval Ljungström
Överdirektör F. Petri, Statens Vattenfallsverk,
Direktör U. Glimstedt, AB Skandinaviska Elverk

Psykofarmaka

Prof. B. Uvnäs, Karolinska Institutet
Direktör D. Isaksson, AB KABI
Docent G. Lundquist, Långbro Sjukhus

Radioaktivt nedfall — riskmoment och skyddsmöjligheter

Fil. lic. B. Lindell, Radiofysiska Institutionen
Laborator K. Edvarson, Försvarets Forskningsanstalt
Agr. lic. L. Fredriksson, Statens Lantbruksförsök, Ultuna

Fortsatt atomkraftutbyggnad?

Direktör S. Petri, Ingenjörsvetenskapsakademiens Energiutskott,
Tekn. dr. G. Malmfö, AB Atomenergi

Forskningssynpunkter på alkoholfrågan och rusdrycksvalet

Professor G. Bonnichsen, Statens Rättskemiska anstalt
Överläkare Dimberg och dr. Eriksson, Maria polikliniken
Direktör D. Isaksson, Stockholm
Docent O. Obrant, Göteborg

Ärekränkning och förtalsbrott enligt nya brottsbalken

Justitierådet P. G. Bergsten
Justitiekansler S. Rudholm
Professor H. Thornstedt

Bakteriologisk och kemisk krigsföring

Laborator C. G. Hedén, Karolinska Institutet
Docent B. Holmstedt, Karolinska Institutet
Docent L. E. Tammelin, Försvarets Forskningsanstalt

Teknisk hjälp och forskningsinsatser

Universitetskansler B. Petri
 Professor B. Rexed, Statsrådsberedningen
 Doktor E. Sjövall, Riksdagen

Sjukvård och medicinsk teknik

Laborator B. Jacobson, Karolinska Institutet
 Civ.-ing. S. Malmström, LKB-Produkter
 Ingenjör B. Johansson, Kungl. Tekniska Högskolan

Bakteriefritt liv och dess medicinska konsekvenser

Professor B. Gustafsson, Karolinska Institutet

Forskningsberedningen

Professor B. Rexed

Tekniska Museets verksamhet

Museidirektör S. Strandh
 Professor S. Lindroth

Rymdforskning

Professor L. Hulthén
 Professor E. Lindholm
 Generaldirektör M. Fehrm

Forskning och samhälle

Statsminister Tage Erlander

Parlamentarikerns möjligheter att påverka forskningsplaneringen

Professor C. G. Hedén
 Professor L. Gyllensten
 Professor G. Myrdal

Studieresor och studiebesök

1960

Besök vid AB Atomenergi, Kraftvärmeverket i Ågesta och bränsleelementfabriker i Gröndal. Besöket hade som motto »Atomenergien».

1961

Besök vid Veterinärhögskolan och Statens veterinärmedicinska anstalt. Vid besöket hölls föredrag av professorerna N. Lagerlöf och S. Hoflund vid Veterinärhögskolan samt professor H.-J. Hansen vid Statens veterinärmedicinska anstalt under rubriken »Veterinärforskning».

1963

Besök på AB Astras laboratorier och fabriker i Södertälje. Under rubriken »Läkemedelsforskning och lantbrukskemiska problemställningar» hölls anföranden av direktörerna K. A. Wegerfelt, B. Oom och C. O. Svedin, docent B. Hallgren samt agr. dr. C. G. von Hofsten.

Resa till Umeå för besök vid universitetet och andra institutioner samt

industrier i Västerbotten. I resan, som varade i tre dagar, deltog 37 av sällskapetets ledamöter.

1964

Resa till Göteborg och Stenungsund för besök vid Chalmers tekniska högskola, Götaverkens Arendalsvarv samt forskningslaboratorier och anläggningar vid Svenska Esso AB, Mo och Domsjö AB och Unifos Kemiska AB.

Övrigt

1960

Ämnet »Strålskyddsforskning» diskuterades i studiecirkelform med Docent A. Hedgran, radiofysiska inst., Karolinska sjukhuset Civ.-ing. K. Ljunggren, Isotoptekniska laboratoriet Professor K. G. Luning, genetiska inst., Stockholms högskola Laborator A. Nelson, Försvarets forskningsanstalt Laborator K. Edvarson, Försvarets forskningsanstalt som inledare.

1961

En försöksverksamhet med att sammanställa bakgrundsmaterial kring de vid sammankomsterna behandlade ämnena igångsattes. Materialet distribuerades i efterhand till de medlemmar som närvarit vid sammankomsterna i fråga. Denna verksamhet har sedan fortsatt i begränsad omfattning.

1962

De av sällskapetets ledamöter som så önskade kunde från och med 1962 genom sekretariatets försorg erhålla löpande orientering om verksamheten inom Euroatom.

1963

Inbjudan till sällskapetets ledamöter att delta i två skilda forskningskonferenser i Stockholm. Vid den första, som anordnades av Ingeniörsvetenskapsakademien i samråd med Kommittén för luftföroreningarna i Sverige behandlades »Luftföroreningsfrågan» medan den andra, som var internationell och ordnades av Ingeniörsvetenskapsakademien, hölls över ämnet »Global Impacts of Applied Microbiology».

1964

Inbjudan till sällskapetets ledamöter att delta i en informationskonferens angående »Arbetsvetenskap», anordnad av Forskningsrådets nämnd för arbetsvetenskap.